

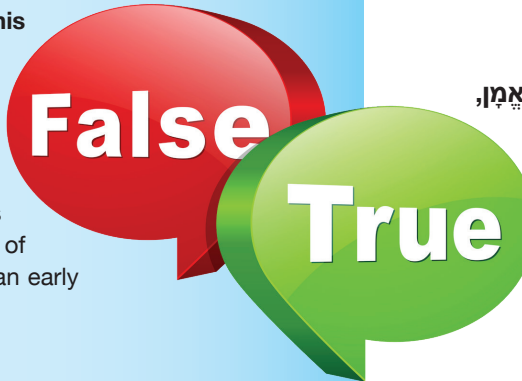

Daf 5: REPAYING A LOAN BEFORE ITS DUE DATE

דף ה': החזרת הלואה לפני הזמן

Shimon lent money to his friend Reuven. The two agreed that the loan would be repaid in three months. As soon as three months had passed, Shimon, the lender, sued Reuven in a *Beit Din*, a court of Jewish law. Shimon brought witnesses who testified that the loan indeed had been made and that Shimon had requested repayment. **Reuven responded that he had already repaid the money a month and a half earlier.**

Is Reuven trusted in his testimony and his claim? The *Amora* Reish Lakish said Reuven's testimony is not to be trusted, since it is illogical that a person who borrowed money for a fixed term would repay the money before the specified time. **Abaye and Rava disagreed and said Reuven is to be trusted.** Why? Sometimes it does happen that a person receives a sum of money unexpectedly and uses that cash to make an early repayment of existing debts.

ראובן לווה כסף מחברו שמעון והם קבעו ביניהם שההלואה תהיה לשלושה חודשים. בדיוק כשהסתימו שלושת חודשי ההלואה, תבע שמעון המלוה את ראובן לדיון תורה. הוא הביא עדים שאכן נערכה ההלואה והוא מבקש שראובן יחזיר לו את הכסף. **תגובתו של ראובן היתה שהוא כבר לפני חודש וחצי החזיר את הכסף.**
האם ראובן נאמן בדבריו ובטענתו?
האמורא ריש לקיש אומר שהוא אינו נאמן, כי לא מסתבר שאדם שלווה כסף לזמן קצוב יחזיר את הכסף לפני הזמן.
אבאי ורבא חולקים ואומרים שהוא נאמן. כי לפעמים קורה שאדם מקבל סכום כסף והוא מעדיף להחזיר אותו למלוה עוד לפני מועד הפירעון.

Daf 6: LOAN AND REPAYMENT

דף ו': הלואה ופירעון

At times, there are arguments between two parties. One says: "you owe me money" and the other says: "I don't owe you anything". For example, Reuven confronted Shimon: "You borrowed \$50 from me. Please return it". Shimon responded: "I owe you nothing". Shimon could clarify his denial by saying: **"I don't owe you anything because you never lent me any money"**. Alternatively, he could assert: **"Yes, you did lend me money. But I already returned it to you"**. **How are the *dayanim* (the judges) supposed to arrive at a decision regarding such disputes?**

The *dayanim* say to the plaintiff: "Provide evidence that your claim is valid and you will receive the money". If the defendant claims that the matter never transpired, but the complainant provides witnesses who say, "we saw the loan take place," then the *Beit Din* (court) decides in favor of the complainant and obligates the defendant to pay.

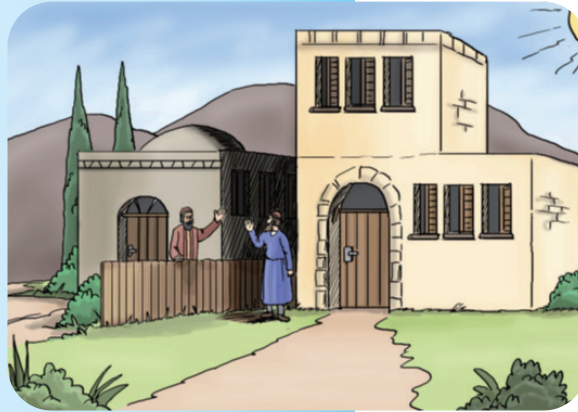
What if, after the complainant brings witnesses to verify that the loan took place, the respondent claims: "It's true that I lied and initially said I had not taken a loan. I did, in fact, borrow money, but I already repaid the debt". Will the respondent be trusted? The *Talmud* says, no. Since the respondent said in the beginning that he did not borrow, it is as if he admitted he had not paid off the loan. This *halakhah* is called **"Kol haOmer Lo Liviti – k'Omer Lo Parati,"** that is, **anyone who says he did not borrow is deemed to be saying he did not repay.**

ראובן טוען לשמעון: "לויית ממני 100 זוז, בבקשה החזר לי", ואילו שמעון טוען: "אני לא חייב לך". יכול להיות ששמעון טוען "אני לא חייב לך כי מעולם לא הלויית לי כסף", ויכול להיות שהוא טוען: "נכון שהלויית לי, אבל כבר החזרתי לך".
כיצד על הדיינים לפסוק ביוכוחים מסוג זה?
הדיינים אומרים לתובע: "הבא ראיה שאתה צודק ויתקבל את הכסף".
ומה יהיה אם אחרי שהתובע הביא עדים שנערכה הלואה, קם הנתבע ואומר: "נכון, שיקרתי שאמרתי בהתחלה שלא לוייתי, אבל באמת כן לוייתי אלא שגבר פרעתי את החוב", האם הוא יהיה נאמן?
התלמוד אומר שלא, כי בעצם זה שהוא אמר בהתחלה שהוא לא לווה הרי הוא כאילו הודה שהוא לא פרע. הלכה זו מכונה "כל האומר לא לוייתי - כאומר לא פרעתי".

Daf 7: THE NEIGHBORS AND THE NEW WALL

This *daf* tells the story of a man who built a very tall wall in his yard, extremely close to his neighbor's house. The wall was so high that it blocked the neighbor's sunlight. The neighbor approached the man and demanded he tear down the wall. The man who built the wall said: "I will pay to seal off your current windows, and open up new windows that are high enough so that the wall I built will not block your access to sunlight." But the neighbor with the obstructed windows refused, claiming: "When you open up new windows, you will repeatedly hit the wall with a hammer and that beating of the hammer could weaken the entire wall from the portion above the new windows up to the roof." The neighbor who built the wall said: "Then, we'll break down the wall, from the height of the new windows up to the ceiling, and replace it with a new wall." However, the neighbor with the obstructed windows did not agree, claiming that the old and new portions of wall would not connect well together. The neighbor who built the wall then said: "We'll break down your entire wall and build a new one!" The window owner replied: "But one new wall will not fit in well with the remaining old walls." So the neighbor who built the backyard wall said: "I am prepared to tear down your entire house and build a new house for you – and I will rent an apartment for you to live in now, in the meantime." But the neighbor with the obstructed windows refused again, claiming he did not want the trouble of moving homes. **Who is in the right? The Talmud states that all the claims of the neighbor with the obstructed windows are justified.**

דף ז': השכנים והקיר החדש

מעשה באדם שבנה בחצרו קיר גבוה, קרוב מאוד לבית של השכן עד שהקיר הסתיר לו את אור השמש. הגיע אליו השכן ותבע ממנו לשבור את הקיר. אמר לו בונה הקיר: "אני אסתום לך את החלונות ובמקומם אפרוץ חלונות חדשים על חשבונך, במקום גבוה יותר, שם הקיר שבניתי אינו מסתיר את האור." אולם בעל החלונות סירב וטען: "כשאתה תפתח לי חלונות חדשים אתה תכה בפטיש על הקיר, וממהלומות הפטיש עלול להיחלש כל הקיר מהקטע שמעל החלונות עד הגג." אמר לו בעל הקיר: "אז נשבור את כל הקיר מגובה החלונות החדשים עד התקרה ונעשה קיר חדש." אולם גם לזה בעל החלונות לא הסכים בטענה שהחיבור בין החלק הישן לחדש אינו מתקנים היטב. אמר לו בעל הקיר: "נשבור את כל הקיר ונבנה חדש!" השיב בעל החלונות: "קיר חדש אינו מתחבר כל כך טוב לקירות ישנים." אמר לו בעל הקיר: "אז אני מוכן לשבור את כל הבית ואבנה לך בית חדש, ובינתיים אשכור לך דירה לגור בה." אבל בעל החלונות סירב בטענה שאינו רוצה לטרוח לעבור דירה. מי צודק? התלמוד אומר שבעל החלונות צודק בכל טענותיו!

Daf 8: TAX EXEMPTION

This *daf* refers to a letter sent by the Persian King Darius to the governor of the province beyond the Euphrates River, **warning against collecting taxes under any circumstances from the Jewish scholars of Anshe Knesset HaGedolah**, ("The Great Assembly"). The *Anshe Knesset HaGedolah* was the group of scholars that led *Am Yisrael* after the Babylonian exile. These scholars lived in an area controlled by King Darius.

According to *halakhah*, there are several types of taxes that are not imposed upon *talmidei chachamim* (Torah scholars), such as taxes designated to finance municipal security. If the city's wall required renovation and a decision was made to collect a special tax from all city residents, *talmidei chachamim* would be exempt from paying, and as a result, the remaining residents were required to pay a little more.

דף ח': פטור מתשלום מיסים

בדף זה מספר התלמוד על מכתב ששלח דריוש מלך פרס לאחד ממושלי המחוזות שלו, מושל "עבר הנהר פרת" ובו הוא הזהירו שבשום אופן לא יגבה מיסים שונים מן החכמים היהודים "אנשי כנסת הגדולה" - אספת חכמים שהנהיגה את עם ישראל בימי גלות בבל, שהתגוררו באזור שליטתו.

אכן כך גם ההלכה וישנם כמה וכמה סוגי מיסים שאין מטילים אותם על תלמידי חכמים, למשל מיסים שנועדו לממן את שמירת העיר. אם זקוקים לשפץ את החומה והחליטו לגבות מכל התושבים מס מיוחד - תלמידי החכמים פטורים מן המס ובשל כך יתר התושבים משלמים מעט יותר

Daf 9: THE VALUE OF TZEDAKAH

דף ט': מעלת הצדקה

Halakhah mandates that even a pauper, who generally is exempt from giving *tzedakah**, must try to give at least one-third of a *shekel* per year. (This refers to the 1/3 shekel which was the customary donation required during the time of the sages). The Talmud adds that an individual who motivates others to donate *tzedakah* merits a large reward, even greater than that of those who give the *tzedakah*.

On this *daf* we learn an important detail about giving *tzedakah*: During the time of the *Beit HaMikdash*, a person could bring an offering in order to atone for his transgressions. Since the destruction of the *Beit HaMikdash*, a person can donate *tzedakah* and that act is considered to be equivalent to that person's having sacrificed an offering.

*The *mitzvah* of *tzedakah* is the commandment or obligation to give righteously, and is associated with doing justice, *tzedek* (the quality of being fair, moral, or correct). This is in contrast to giving charity, a voluntary act or donation to help those in need.

ישנה הלכה בנושא נתינת צדקה האומרת שאפילו עני מרוד שבדרך כלל פטור מלתת צדקה, ישתדל לכל הפחות לתת שלישי שקל לצדקה בכל שנה.

(מדובר בשליש שקל שנהוג היה בזמן חז"ל). התלמוד מוסיף ואומר שמי שמעורר את האנשים לתרום צדקה, זוכה לשכר גדול, אפילו עוד יותר מאלה הנותנים את הצדקה.

על זכות מצות צדקה לומדים בדרך פרט חשוב: בזמן שבית המקדש היה קיים, אדם היה יכול להביא קורבן, ובכך היו חטאיו מתכפרים לו. בימינו, לאחר החורבן, אדם יכול לתת צדקה והדבר נחשב לו כאילו הקריב קורבן.

Daf 10: THE EVIL QUINTUS TINEUS RUFUS

דף י': טורנוסרופוס הרשע

Chazal referred to one of the Roman leaders by the unflattering name "The Evil Quintus Tineius Rufus". After serving for several years in a senior position in the Roman Empire, Tineius Rufus was appointed "Governor of Judea," which meant he was the ruler of the Judean region of *Eretz Yisrael*. After the destruction of the *Beit HaMikdash*, remnants of the sanctuary building still stood on the mound of the Temple Mount. Tineius Rufus ordered the entire area of *Har HaBayit* to be plowed over, so that not even a memory of the *Beit HaMikdash* would remain. Following Rabbi Akiva's violation of the Roman decree by gathering together large groups for *Torah* study, the Romans decided to put Rabbi Akiva to death in a most cruel manner. The evil Tineius Rufus was the one who carried out the horrible murder.

היה אדם מגדולי רומא שכונה בפי חז"ל טורנוסרופוס הרשע. לאחר ששימש כמה שנים באחת המשרות הבכירות ברומא, הוא מונה ל"נציב יהודה" - שליט אזור יהודה שבארץ ישראל. לאחר החורבן עוד ניצבו על תילם שרידים מההיכל של בית המקדש וטורנוסרופוס הורה לחרוש את כל אזור הר הבית כדי שלא ישאר זכר מבית המקדש. לאחר שרבי עקיבא עבר על גזרת הרומאים והקהיל קהילות ברבים ללמדם תורה, החליטו הרומאים להוציא אותו להורג בצורה אכזרית וטורנוסרופוס הרשע היה זה שביצע את הרצח הנורא.

This *daf* shares the dialogue the evil Tineius Rufus conducted with Rabbi Akiva about the *mitzvah* of *tzedakah*, during which Rabbi Akiva explained that giving *tzedakah* is a great privilege and that God dearly wants us to be good to the poor and to assist them.

בדרך זה מובא דו-שיח שהרשע ניהל עם רבי עקיבא על אודות מצות הצדקה, במהלכו הסביר לו רבי עקיבא שנתנת הצדקה היא זכות גדולה מאוד והקב"ה רוצה ביותר שאנו ניטיב עם העניים ונסיע להם.

Daf 11: A COURTYARD THAT CANNOT BE DIVIDED

דף י"א: חצר שאי אפשר לחלק

Two partners jointly owned a courtyard. The pair decided to end their partnership and divide the property. They measured the area and each owner received half. **But what should be done if one partner wants to end the partnership and his associate refuses to do so?** In most cases, each owner is entitled to force his partner to divide the property evenly.

However, if they share joint ownership of a very small courtyard, the second partner could contend that if they split the property, each owner would be left with such a tiny portion of land that it would be almost worthless, because it would be practically impossible to use. **In such a case, the partner is correct and has the right to refuse to sell.** This type of courtyard is called a *"chatzer she'ayn bah din chalukah"*— a courtyard not subject to the law of division.

יש שני אנשים שותפים, שבבעלותם חצר משותפת, והם רוצים להפסיק את השותפות ולחלוק בחצר. הם מודדים את השטח וכל אחד מקבל חצי. אבל מה עושים אם יש שותף אחד שרוצה להפסיק את השותפות וחברו מסרב? בדרך כלל כל שותף זכאי לאלץ את שותפו לחלוק עמו בנכס.

אבל הואיל והם שותפים בחצר קטנה מאוד, יכול השותף השני לטעון: אם אנחנו נחלוק בחצר הקטנה ישאר כל אחד מאיתנו עם שטח כה קטן שכמעט אינו שווה, כי כמעט אי אפשר להשתמש בו. במקרה כזה השותף צודק והוא רשאי לסרב לחלוקה. סוג חצר כזו מכונה חצר ש"אין בה דין חלוקה" - אי אפשר להכריח את השותף לחלוק בה.

D'VAR TORAH: PARASHAT KORACH

דבר תורה: פרשת קרח

The first word of the *parashah* teaches us much about the great dispute between Korah and Moses. Korah presented idealistic claims under the guise of representing the common good, but in reality, he was seeking to satisfy his own personal interests, which is why the section begins with the word "and he took." When a person seeks to take, to gain, to add for themselves, an alarm should immediately go off even if their arguments and persuasions are couched in noble words and important ideals. Such a conflict, the sages say, is not for the sake of Heaven, because ultimately, what drove it was Korah's personal quest for status, honor, and position. A dispute that genuinely seeks the truth is one in which a person puts aside their own desires and strives to uncover the unadulterated truth, without any personal gain. Such a dispute is destined to endure.

המלה הראשונה בפרשה מלמדת אותנו רבות על המחלוקת הגדולה של קרח ומשה. קרח טען טענות אידאליסטיות במסווה של יצוג ענייני הפלל, אבל בפועל הוא חפש ובקש לספק את האינטרסים האישיים שלו ולכן הפרשה פותחת במלה "ויקח". כשאדם מחפש לקחת, להרויח, להוסיף לעצמו, מיד צריכה להדלק נורת אזהרה, גם אם הטענות והשכנועים שלו מבססים על מלים גבוהות ועל אידאליים חשובים. על מחלוקת כזו אמרו חז"ל שהיא אינה לשם שמים, כי בסוף מה שהגיע אותה היה חפוש עצמי של קרח אחר מעמד, כבוד ותפקיד. מחלוקת אמיתית היא כזאת בה האדם שם את רצונותיו בצד ומחפש להגיע לאמת הנכונה מבלי לדרוש דבר לעצמו, ומחלוקת כזו - סופה להתקיים.